

מסורת הש"ס

(א) לקמן לה' (ב) נטיל ט'... (ג) נטיל ט'... (ד) נטיל ט'... (ה) נטיל ט'... (ו) נטיל ט'... (ז) נטיל ט'... (ח) נטיל ט'... (ט) נטיל ט'...

הגהות הב"ח

(א) נטיל ט'... (ב) נטיל ט'... (ג) נטיל ט'... (ד) נטיל ט'... (ה) נטיל ט'... (ו) נטיל ט'... (ז) נטיל ט'... (ח) נטיל ט'... (ט) נטיל ט'...

הגהות מור"ב

(א) נטיל ט'... (ב) נטיל ט'... (ג) נטיל ט'... (ד) נטיל ט'... (ה) נטיל ט'... (ו) נטיל ט'... (ז) נטיל ט'... (ח) נטיל ט'... (ט) נטיל ט'...

תוס' ישנים

(א) נטיל ט'... (ב) נטיל ט'... (ג) נטיל ט'... (ד) נטיל ט'... (ה) נטיל ט'... (ו) נטיל ט'... (ז) נטיל ט'... (ח) נטיל ט'... (ט) נטיל ט'...

אמר להם הממונה פרק שלישי יומא

לא:

עין משפט
נר מצוה

והאיכא אמר. עובי תקרה על חלל השער: ואמה מעויבה. של טיט ומול נגזול יחד להיות המים נטמין שם לבד עומק החלל שלש אמות שחשבת: כמשאו עבדי ליה. תקרה שלהן: שעבודת היום ככגדי בוך. שיש היום עליו עבודה שהיא ככגדי בוך לפי שאינו רגיל לשרת בלא עמנה כגדים ויש מהן של זהב כגון זך וחשן ואפוד ופעמוני המעיל: מתנני ונספסו. מתעקף באלונגות: של כגד לספוג מים שעל כשרו. ונספסו ונתקנת: וקידש ידיו ורגליו. מן הכיור כדילף לקמן (דף נב.) שרץ לכל חלפות כגדי היום קדוש לפשיטה (ו) קדוש לנביטה וטבילה ראשונה זו שהפשיטה של כגדי חול היא לא הולך לקדש על הפשיטה: קרלו. מפרש בגמרא (ז) ומירק אחר. וגמר כהן אחר שמטה לפי שאין קבלת הגד כשירה אלא ככהן נטמין וזרץ למהר ולקבל: על ידו. כשנילו כמו קולף אדם ע"י עלמו (ב"מ דף נב.). אי נמי על ידו לשון אחריו וסומק לו והרבה יש כספר עורא על ידו החזיק פלוגי את החומה (והמחה ג.) קטורס של שחר (א) היא היסה קרינה וכו'. בגמ' (ו) מפרש: מממין לו חמין. מצערב יוס הכפורים ומטילין בים הכפורים לתוך חמק בנין בית טבילתו: שפסיו. להמיר מיד לימנו במקלט כמו ויפג לבו (בראשית מה) מפיגין טעמן ויפג דף ד. וריחו לא נמר וירמיה מה) מתגרמנין וריחו לא פג: גמ' רבנן. תלמודי דרב פפא אמרו קן לפניו: הא. מתני' דלא תנן זה שני קידושים טבילה ראשונה: דלא כר"מ. פלוגי במתני' טבילה שניה ארבעתן שהיו מקדימין קידוש לפשיטה והוא הקדוש פשיטה לקידוש דתנן (א) ר' מאיר אומר פשט וקידש ושמעין מנייה דס"ל דשני קידושין שהולך הכהן בין כגד לבגד כדילף לקמן תרתייהו משום לנישת כגדים והמחלפלים תחת הראשונים הוא וקאמרי מתני' לאו דכוותיה תנן דלי ר"מ טבילה ראשונה נמי יציעי תרי קידושי דהא כגדי קדש הוא בלא ללנוס: חד אפשיטה. והלכך הכהן דפשיטה כגדי חול היא לא צעיא קידוש והכא להקדים פשיטה לקידוש לאו משום

הראש י"ח טפחים והלא הוציא הוא יותר מטפה ושילש אשתכח דארון למטה מי' וצפרק מי שהוליוהו (פירושין ד' מת.) נמי אמרין דמקומו של אדם ד' אמות ומפרש דגופו ג' אמות ואמה כדי שיטול חפץ תחת מראשויו כו' היינו נמי גופו ג' אמות שלמות ואמה העודפת כשניל ראשו וכדי שיפשוט ידיו למעלה מראשו ואל"ת א"כ היה עין עיטס גבוה יותר מכ"ג שאס לא היה אלא כ"ג א"כ היו המים יולאין לתוך הא לא קשיא דודאי עין עיטס לא היה אלא כ"ג אכל החקק של בית העביה היה גבוה יותר מג' אמות אף על פי שהמים עולים למעלה כשנכנס לחומו לא היו יולאין לתוך אי נמי אפילו אם היו יולאים היו מיר באים אחרים מחמין מעין עיטס ואין להקשות כדיון דלמר ככל דוכתא דמקוס האדם היו רוחב אמה הכי עביל כגלי שאינו אלא אמה על אמה דאמתא באמתא הכי ימינו וי"ל הא דלמר מקוס האדם הוא דהו רחב אמה היינו כשהוא לבוש מדע דגבי כוכין אמרין רחבו ו' טפחים ובהם מנסיין הארון והמת בלחין (א) כיון דשישא הוא במשנהו עבדי ליה. למעושה ויוון דמעושה דשישא דקה היא מאל לא צעי נמי אמה תקרה אלא משאו:

תורה אור השלם

1. ובה אהרן אל אהל מועד ופושט את בגדיו הקדש ולבש בבגדו אל הקדש ונתקן בשם ורחץ את בשרו בים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בערו ובעד העם: ויקרא טו כג כד

מוסף רש"י

הביאו לו את המיד. לכן נגזל ביום הכפורים יציעי מו"ק קרצו. חמין, חמק זו הכפר שפטיה כיון שיש ולא סוף לפי שרץ הוא עלמו למהר ויעיל מוקף לקבל הדם של עבודת יום הכפורים אינה כשהא אלא זו שיש לקבל לקבל מזה את המוקף ולקבל הדם, ולפיך חמק זו כדי שיהיה שפטיה ומתקנה ויעיל לקבל ויחזיקו כ"ג לנסכים למתת נפטים (למנו ד"ז)

רבינו חננאל

פירוש סדיו של בן זכור. כרי שיהא יסור שעבודת היום בכגדי בוך. סליחא ויהוה זו חמש טבילות ועשר קידושין הן בוכן כשלוש כגדי קדש. בין כגדי וזהו בין כגדי לבין עורס כגדי הקדש עליו מקדש ידיו ורגליו ופושט וטביל ידיו ולבש ונתקן ידיו ורגליו ועבד עבודתו. ילי מאיר תרי קידושי ארבעה עבדי להו. כצד. עיטס ומקדש וטביל יולבש ומקדש. על כל טבילה שני קידושין. יהיו רובען כטבילה הראשונה נשפוטס כגדי חול ולבש כגדי קדש. אינו מקדש אלא קדוש אחר בליבשה ככרו. ונשאר לתן קידוש אחר חלולום העשרה. כשפטיהם העבודה טולה. וצריך לפשוט כגדי קדש. מקדש ידיו ורגליו ואחר כך פושט כגדי קדש ולבש כגדי חול.

והוא איכא אמה תקרה ואמה מעויבה שערים דבית המקדש כיון דשישא נינהו במשורו עבדי להו והא איכא האך משהו כיון דלא הואי אמתא לא חשיב לה: פרוסו סדיו של בוך וכו': מאי שנא של בוך כו' כדאמר רב כהנא כדיו שיכיר שעבודת היום בכגדי בוך הכא נמי שיכיר שעבודת היום בכגדי בוך: מתנני' פשט ידו וטביל עלה ונסתפג הביאו לו כגדי והב ולבש וקידש ידיו ורגליו הביאו לו את התמיד קרצו ומויק אחר שחיתה על ידו קבל את הדם וזרקו כנסם להקטיר קטורת של שחר ולהיטיב את הנרות ולהקריב את הראשיא ואת האברים (א) והתביתין ואת היין קטורת של שחר היתה קריבה בין דב לאברים של בין הערבים בין איברים לנסכים יאם היה כ"ג זקן או איסטנים מחמין לו חמין ומטילין לתוך הצונן כדי שתפיג צינתן: גמ' אמרוה רבנן קמיה דרב פפא הא דלא כר"מ דאי ר"מ כיון דאמר תרי קדושי אלבישה עבדי להו הכא נמי ליעביד תרי קדושי אלבישה אמר להו רב פפא בין לרבנן בין לר"מ חד אפשיטה דבגדי קדש והוא אלבישה והכא כהא אפיפגו יופשט ורחץ (ורחץ) ולבש ר"מ סבר מקיש פשיטה לבישה מה לבישה לובש ואח"כ מקדש אף פשיטה פושט ואח"כ מקדש ורבנן סברי מקיש פשיטה לבישה מה לבישה כשהוא לובש מקדש רבנן לרב פפא ומי מצית אמרת הכי והתניא פרוסו סדיו של בוך בינו לבין העם פשט וירד וטביל עלה ונסתפג הביאו לו כגדי זהב ולבש וקידש ידיו ורגליו רבי מאיר אומר פשט וקידש ידיו ורגליו וירד וטביל עלה ונסתפג הביאו לו כגדי זהב ולבש וקידש ידיו ורגליו אמר להו יאי תניא הניא בשלמא לרבי מאיר היינו דמשכחת לה עשרה

דכ"ק קידושין (ד' לב.) אמרין ות"ק אי ס"ד כדאמר ר"י הגלילי לכחוד רחמנא מפני שיבה תקום והדרת מקום ויהדת פני זקן וכו' ואתאי לא נימא אע"ג דלא כתיב תקום והדרת אלא חד זומנא נימא דקאי לפניו ולאחריו כי הכא וי"ל התם לא שייך תקום על פני אלא על מפני כמו לא אולל לקום מפניך (בראשית א) והדרת לא שייך אמפני אלא על פני כדכתיב (ויקה ה) פני זקנים לא תדירו והיהו דחמשה ספוקים שאין להם הכרה לקמן אפרש בפרק הזוילאו (דף נב.):

לנוס מקדש וילף לה מקראי אף קידוש של פשיטה פושט ואח"כ מקדש ורבנן סברי מה לבישה כשהוא לבוש מקדש וירדני הכל קידוש כתר אחר לבישה אף פשיטה כשהוא לבוש כגדים אלא על פני זקן וכו' ומאי דלא נימא אע"ג דלא כתיב תקום והדרת אלא חד זומנא נימא דקאי לפניו ולאחריו כי הכא וי"ל התם לא שייך תקום על פני אלא על מפני כמו לא אולל לקום מפניך (בראשית א) והדרת לא שייך אמפני אלא על פני כדכתיב (ויקה ה) פני זקנים לא תדירו והיהו דחמשה ספוקים שאין להם הכרה לקמן אפרש בפרק הזוילאו (דף נב.):

דכ"ק קידושין (ד' לב.) אמרין ות"ק אי ס"ד כדאמר ר"י הגלילי לכחוד רחמנא מפני שיבה תקום והדרת מקום ויהדת פני זקן וכו' ומאי דלא נימא אע"ג דלא כתיב תקום והדרת אלא חד זומנא נימא דקאי לפניו ולאחריו כי הכא וי"ל התם לא שייך תקום על פני אלא על מפני כמו לא אולל לקום מפניך (בראשית א) והדרת לא שייך אמפני אלא על פני כדכתיב (ויקה ה) פני זקנים לא תדירו והיהו דחמשה ספוקים שאין להם הכרה לקמן אפרש בפרק הזוילאו (דף נב.):

א) נטיל ט'... (ב) נטיל ט'... (ג) נטיל ט'... (ד) נטיל ט'... (ה) נטיל ט'... (ו) נטיל ט'... (ז) נטיל ט'... (ח) נטיל ט'... (ט) נטיל ט'...